AKBABA

EKONOMİ BAKANIMIZA AÇIK MEKTUP!

Akbaba'nın geçen sayısını bilmem gördünüz mü?.. Onu görmemiş bile olsanız, içersinde size yazılmış bir açık mektup bulunduğu için, şüphesiz bunu görürsünüz, yahut gösterirler!

Her ne kadar, alnınızı iki dikey çizgiyle çatan ciddî bakışlarınızın huzuruna bir mizah gazetesinin gülümser yüziyle çıkmak caiz değilse de, derdimi anlatacak sizden başka Marko Paşa bulamadım!

Belki, siz de Fuzuli gibi:

Derd çok, hemderd yok..

Diyorsunuzdur amma, bendeniz de:

Düşmen kavi, tâlih zebun!

Diyorum... Onun için lûtfen dinleyiniz!

Evvelâ size bir bilmece soracağım:

Elinize aldığınız şu Akbaba nereye basılmıştır? Taş devri, Tunç devri hattâ demir devri çoktan geçtiğine ve Atom devri başladığına göre, taşa, köseleye, deriye değil, kâğıda basılmıştır, değil mi?

Evet Sayın Bakanım, kâğıda.. Hem de yerli kâğıda, şu sizin İzmit fabrikasının kâğıdına!

Bu kâğıt, bundan üç ay evvel, şu şartlar içinde ısmarlanmıştı:

İki tarafı makine perdahlı, altmış gramajlık, dergi kâğıdı! Kilosu, İzmit'te teslim yetmiş beş kuruştan!

İzmit'ten istanbul'a doksan günde teşrif eden iki yüzü makine perdahlı kâğıt, işte bu kâğıttır!

İşte, Ercümend Ekrem gibi, Orhan Seyfi gibi, Burhan Felek gibi, Yusuf Ziya gibi yazarların ve Cemal Nadir gibi, İhap Hulûsi gibi, Mühif Fehim gibi, Şevki Çankaya gibi sanatkârların alın terleri, göz nurları, iki haftadır bu kâğıdın üstüne düşüp çamurlanıyorlar!

Amerika'dan... Evet efendim, İzmit'ten değil, taaa Amerika'dan İstanbul'a gelen kâğıtlar, hem de kaymak gibi kâğıtlar — gümrük resmi de verildikten sonra — bize kaça mal oluyor bilir misiniz?.. İzmit kâğıdının yarı fiyatına!

Sarcoğlu'nun, yüz milyonlar harcıyacağını söylediği millî sanayii siz böyle mi kuracak, böyle mi işleteceksiniz Sayın Bakan?..

Biliyorum, pek meşhur bir vecizemiz var: Biz, bize benzeriz!

Fakat bu, dünyanın en kötü malını yapar, dünyanın en pahalı fiyatına satarız, mânasına gelmese gerek!

Kâğıdın ipek olduğu, çiçek olduğu, güzel sanat olduğu bir çağda siz buna kâğıt diyebilir misiniz?..

Hayır Sayın Sirmen, eğer İzmit fabrikasının yapacağı kâğıt bu ise, lûtfen emrediniz, onu daha elverişli bir imalâthaneye çevirsinler. Meselâ: Deri fabrikasına, kösele fabrikasına, hattâ daha münâsibi kereste fabrikasına!

Eğer, yeni siparişlerimiz, gene böyle yongası üstünde gelecek olursa, hiç gücenmeyiniz aziz Bakanım, yapacağım birşey var: Akbaba'nın her sayısına bir fotoğrafınızı basmak!

Genç ve taravetli yüzünüzün bu kâğıt üstünde Rasih Kaplanın sakallı resmine döndüğünü görmiye, siz ve sizi sevenler dayanabilirseniz aşkolsun!

Saygılarım ve bir ümide bağlı teşekkürlerimle:

Çimdik

— Helo beybi... Galata rıhtımına gitmiyor musun?..
— Ne var Bob?.. bir tanıdık mı geliyor?..
— Yeees!.. Amerikadan kırk bin dans plâğı!..

AKBABA

Yıl: 23 Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü: Yusuf Ziya Ortaç Sayı: 94

Bir Profesör

Vatan gazetesinde, evet şu meşhur Vatan gazetesinde; profesörümüzün, evet şu meşhur profesörümüzün makalesini okudunuz mu?

İlmî, siyasî, içtimaî, felsefî ve mizahî makalesini!..

Meğer üniversitemizde ne gizli istidatlar, ne saklı cevherler varmış da haberimiz yokmuş!

Sayın profesör, kıyak bir Ermeni ağzıyla ne de güzel fıkra anlatıyor:

— Papaz ettim.. Papaz ettim.. Papaz ettim!

Bir de: «Bizde orijinal eser veren profesörler yok» derler. Ne iftira!.. İşte size, rahmetli Hazımı aratmayacak bir profesör!

Belki yarın, başka marifetlerini de gösterir: Kürt taklidi, Yahudi taklidi, Çerkez taklidi!

Yalnız, sayın ordinaryüs profesörün Ermeni taklidini okuyunca merak ettim: Sakın üstadın profesörlüğü de bir profesörlük taklidi olmasın diye!

Ah efendim, bu ilim, bu tahsil, bu çifter çifter Avrupa üniversiteleri ne büyük, ne feyizli şeymiş meğer. İnsanın on parmağında on marifet oluyor!

Hani, günün birinde, sayın profesörümüz üniversite kürsüsünden çekilip de bir tulûat kumpanyasına girse, bir yandan alkış toplar, bir yandan para!..

Ben, Millî Eğitim Bakanımızın yerinde olsam, sanat namına bir fedakârlıkla, üstadı kolundan tutar:

— Komik ettim.. Komik ettim.. Komik ettim!

Diye Dümbüllü İsmail kumpanyasına yürütüverirdim!

Yusuf Ziya ORTAÇ

Rus — Bir türlü pişmiyor...
İngiliz — Elbet pişmez, durmadan karıştırıyorsun!

ÇARŞI_PAZAR

Ticaret Bakaniyle

Çok Hususî Bir Konuşma

Bir Bakan'la konuşmak, hele şu sırada başı ticaret âlemi gibi aklı karalı bin bir dertle dolu olan Ticaret Bakaniyle konuşmak kolay şey midir?...

Özel büro — yani hususî kalem — direktörünün odasına girdim ve kendimi tanıttım:

— Akbaba'dan geliyorum efendim..

Direktör kaşlarını çatarak beni baştan aşağı süzdü:

— Bu da mı bir yeni şirket?

— Aman efendim.. Şu mizah gazetesi Akbaba yok mu?.. Onun muhabiriyim!

Elini alnına vurdu:

— Affedersiniz, şu sırada o kadar antika isimlerle yeni şirketler kuruluyor ki, nerede garip bir kelime duyarsam aklıma yeni bir şirket geliyor..

Biraz içerledim amma biz gazeteciler pişkin adamlarızdır. Kendi kendime: «Bu da yeni bir koordinasyon tatbikatı... Ziyaretçiler Bakan'ın yanına girmeden önce çam devrilmelerine alıştırılıyorlardır!» dedim..

İçeri girdiğim zaman Raif Karadeniz, masasının üstünde bulunan gümüş renkli kalay çubukları ve uzaktan kese kâğıdının içinde tuza benzettiğim bir şeylerle meşguldü. Beni şöyle bir süzdü. Biraz sitemli, biraz hışımlı baktı:

— İthalât fazlasını nereye harcıyacağımızı tetkikle meşgulüm, dedi.

Yılbaşı ikramiyesi çarpmışçasına sarsıldım. İğneden ipliğe kadar karaborsanın alıp yürüdüğü şu devirde hangi ithalât fazlası?...

Zeki ve dirayetli Bakan gülümsedi:

— Canım... Boyuna yazıp duruyorsunuz ya... Kalay fazla gelmiş, şap fazla gelmiş, gomalaka fazla gelmiş diye... Şimdi onları istihlâk edecek yerler arıyorum. Eh, buldum da...

— Neyi buldunuz efendim?

— Kalayın, gomalakanın — ve önündeki benim tuza benzettiğim nesneyi göstererek — şapın nerelerde harcanacağını..

Raif Karadeniz, hayret değer ve örnek bir vuzuh içinde, ciddî ve ağır bir tonla, Devletin iktisadî politikasına ait esas prensipleri izaha başladı:

— Kalayı, Ofislerlerle Devlet İktisadî Teşekküllerine ayıracağız. Üstü alay, altı kalay değil de altı üstü kalay olduğunu anlatmak için!.. Şapa gelince: Tam kıç üstü karaya vuran gemilere şapa oturdu demezler mi? Yani tıpkı bizim ticarî tedbirlerimiz gibi...

— Evet efendim...

— Sonra, ara yerde halk ta şap gibi yanmıyor mı?..

— Evet efendim...

— İşte bunun için biz de şapı kendimize saklıyoruz!

— Çok güzel efendim!..

Raif Karadeniz coşmuştu:

— Gomalakaya gelince: Bilirsiniz ki bu madde tahtaları parlatmak içindir. Sizin İstanbul'da umumî meydanlarda taş merdivenler, birer mahun veya akaju değerine mal oldukları için onları bu gomalaka ile parlatacağız. İstanbullular ayna gibi pırıl pırıl yanacak olan bu merdivenlere bakıp suratlarını da ayarlarlar. Vakıa ölçü ve ayar işi dostum Ekonomi Bakanı'na aittir amma, bakanlıkların nasıl örnek pir koordinasyon içinde çalıştıklarını anlatmak bakımından güzel bir misal vermiş oluruz.

— Affedersiniz efendim... Siz bu fevkalâde buluşlarla yalnız İktisad Bakanına değil, Millî Eğitim Bakanı'na da hizmet etmiş oluyorsunuz.

Raif Karadeniz'in gözlerinin içi gülerek sordu:

— Ne gibi?

Bir çok yeni bankalar açılıyor...

— Beş yüz liram birikti...
— Ne duruyorsun? bir banka açsana!..

Karaborsacı — Haydi biraz yağlanalım.. Sonra da sabunları toplar, temizleniriz!

— Tabii efendim.. Siz bu suretle «Altı alay üstü kalay» «Şap gibi yandı» gibi meşhur ata sözlerini hayata tatbik ediyorsunuz. Böylelikle folklor bilgisi realite oluyor. Bunlar millî eğitime az hizmet midir?

Raif Karadeniz keyfinden, ben fora edilen kaloriferlerin sıcağından terlemiştik. Sayın Bakan, tıpkı bizim gibi ter döken pencerelere bakarak gülümsedi:

— Bizim komşu kömür istihsal fazlasını istihlâk ediyor!

— Kim sizin komşu efendim?,

— Ekonomi Bakanı canım.. Aynı bina içinde değil miyiz?.. Havzada yeni bir kuyu açtılar. Çıkarılan kömürün ısıtma kudretini tecrübe ediyoruz. Kırk bir buçuk kere maşallah çok zaman ceketi yeleği çıkarıp gümlekle çalışıyoruz!

Hatırıma gemişken söylemeden geçemedim:

— Bari efendim dedim, şu hole sıralar koysanız da, yazın Kızılay Parkında serinlenenler, kışın burada ısınsalar.. Böylelikle yalnız Millî Eğitim Bakanlığına değil, Sosyal Yardım Bakanlığına da hizmet etmiş olursunuz!

Raif Karadeniz içini çekti:

— Sormayınız dedi.. Biz Sıhhat Bakanlığına asıl hizmeti, vatandaşların midelerini herşeyi hazmeder hale getirmek suretiyle başarmak üzereydik: Zeytinyağı yerine fındıkyağı, sonra pamuk yağı verdik. Neft yağı, zaç yağı, gaz yağını tecrübe etmiye vakit kalmadan yağ tevzi kararı kalktı!.,

Hususî kalem müdürü, aradaki kapıyı zaman zaman açıp kapıyordu. Bakan, bu yeni buluşlar için bir mütehassıs komisyona reislik edeceğini söyledi. Vatandaşları bu güzel kararlardan beş dakikacık olsun bile mahrum bırakmıya gönlüm razı olmadığından teşekkür ederek ayrıldım.

Akbaba

Millî Eğitim Bakanı — Güle güle kirlen sayın profesör!..

YENİ TICARET LÛGATI

— 2 —

Aldıkaçtı — Eskiden dızdıkcılık, karmanyolacılık, makaracılık gibi yalnız emniyet ikinci şubeyi alâkadar eden tâbirlerdi. Şimdi karaborsanın yıldırım sürati ifade eden bölümüdür.

Avansür marşandiz: — Kanun ve nizamlara uygun olarak, bir malın yüksek fiat beklemek üzere banka ardiyelerine sığınmasıdır,

— B —

Bad-ı hava: — Vaktiyle parasız deniz kenarında oturmak, denize girmek, temiz hava almak gibi Allabın kullarına nasiplerini ifade ederdi. Şimdi rüzgârdan, havadan, sudan kazanılmış servetlerin adıdır.

Bastı: — Birkaç mânaya gelir: Evde ana baba arasında geçerse küçük çocuğun ilk adımına, kadınların doğum yıldönümünde daima yirmi yaşa, ticaret âleminde ise elindeki malı normal kârile toptan satan safdilin beceriksizliğine delâlet eder.

Becermek: — Eskiden başarılık anlamına gelirdi. Şimdi mefûl sigası müstehlik vatandaşlar için kullanılabilir!

(Devam ediyor)

HİS

Delikanlı biraz kaba sabaydı, genç kız da oldukça patavatsız. Fabrikadan çıkınca beraber yemek yemiş, ikişer kadeh bira içmiştiler. Bahardı, güzel bir bahar gecesi. Omuz omuza oturmuştular. Gökyüzünde yusyuvarlak bir ay, ayaklarının dibinde de, denizin gümüş suları... Delikanlı hassaslaşmıştı. Sevgilisinin elini avuçlarının içinde sıkarken, derin derin içini çekti:

— Böyle elin elimde iken, ne hissettiğini söylemez misin?..

— Kocaman bir nasır!

Adalet Sarayı

B. M. M. de bütçe müzakereleri sırasında İstanbuldaki Adalet Sarayının da 1946 yılında yapılacağı anlaşıldı. Hemen Sarayın projesini yapan mimarı buldum. Sayın mimar, geniş ve uzun masasının üzerine muazzam bir proje yaydı ve anlatmıya başladı:

— Adalet Sarayı Vilâyetin karşısındaki sahaya yapılacak.

— Viiâyetin karşısında böyle bir saha hatırlıyamıyorum..

— Canım efendim, hani şu Emniyet Sandığı, eski Şûrayı Devlet falan gibi binaların olduğu kısım. Evel Allah Lûtfi Kırdar'ın kazması değmiye görsün.. Hemen saha haline girer. İşte o parsel tâ Yerebatan'a kadar Saray olacak.. Her şey hazır. Yalnız bir nokta üzerinde karar veremedik...

— Hangisi?

— Kapının üzerine sembolik bir şiir yazdırmak istiyoruz...

— Bendeniz Ziya Paşa'dan iki beyit hatırlıyorum:

Dursun kef-i hükmünde terâzu-yı adalet
Havfin var-ise mahkeme-i rûz-ı cezadan..

— Bu olmaz. Devletin lâiklik prensipine aykırı!

— Peki, ya şu?

Âdem ona derler ki garazdan ola sâlim,
Nefsinde dahi eyliye icra-yı adalet!

— Bu iyi. Fakat yeni terimlerle yazılması lâzım. Bu işi yaparsanız Bakanlığın onayına arzederiz.

— Bendeniz yapamam. Besim Atalay Beye havale buyurun, o becerir... Sonra?

— Şimdi, projede birinci katı görüyorsunuz. Gene görüyorsunuz ki bina, adaletin uluslararası sembolü olan terazi biçimindedir. Terazinin sağ kefesi dâva edenlere, sol kefesi dâva edilenlere mahsus...

— Ya ibresi?

— İbresi yargıçlar kuruluna, evrak kalemlerine ayrıldı!

— Mahkemeler?

— Mahkemeler yukarı katlarda. Birinci katta sulh mahkemeleri..

— Niçin birinci katta?

— Fena mı? Kavgalılar yol yakınken barışsınlar diye. Asliye mahkemeleri ikinci katta. Meşhut suçlar üçüncü, Millî korunma dördüncü, ihtisas mahkemeleri beşinci, ağır cezalar altıncı katta..

— Maşallah, bina pek yüksek..

— Teveccühünüz!..

— Ağır cezaların niye altıncı katta olduğunu söylemediniz..

— Mevkufların asansörden faydalanması yasak olduğundan altı kat merdiveni her seferinde çıkarak akılları başlarına gelsin diye böyle yaptık!

— Güzel... Sonra?

— Sonrası.., Tevkifhane ve hapishane kalıyor geriye..

— Onlar da var mı projede?

— Tabii.. Tevkifhane bodrum katında, hapishane en üst katta!

— Sebebi?

— Gayet açık: Tevkifhane hapishanenin giriş, yahut çıkış kapısı demektir. Eğer sanık suçsuzsa, kolaycacık çıkıp gider. Ama, bodrum katından alacağı unutulmaz hâtıralarla beraber!..

— Peki ya hapishanenin en üst katta oluşu?..

— O da gayet açık: Kimi aylarca, kimi yıllarca burada yaşıyacak olanları, yaz kış dünyadan mahrum etmemek.. Malûm ya, bir mahpus, cezası doluncıya kadar sokağa çıkamaz, yazlığa gidemez, vapura binemez.. Eh, hiç olmazsa, en üst kattan Adaları, Boğazı, Haliç'i seyreder ya?.. Bir Adalet Sarayında suçlulara karşı bile olsa bu kadarcık âdil davranmak lâzım!

Sarayda geçecek bu mahkûmiyet hayatına âdeta yutkunarak sordum:

— Bütün bu inşaat kaça çıkacak acaba?

— Topu topu üç dört milyoncuk...

— Eh.. Çok sayılmaz. Adalet Sarayını bukadarcığa temin etmek bu zamana göre haylı âdilâne bir masraf demektir. İnşaata ne zaman başlıyorsunuz?

— 1946 nisanının birinci günü..

Birdenbire yüzüm değişmiş olacak ki sordu:

— Ne o, bir şey mi var?

— Bir şey yok.. Bir an puvason davril olmak ihtimalini düşündüm de!..

Dedim ve teşekkür ederek ayrıldım.

— Görünmiyen Adam —

Yılbaşı Piyangosu!

— İlâhi Hacı ağa, ben de seni büyük ikramiye sanmıştım.. Meğer amorti imişsin!

Japonlar ve biz

Bize Faşist, Nazi vesaire diyenler utanmalıdır. Bizim Faşistlerle alâkamız olmak şöyle dursun, taban tabana zıddız onlarla. Misal mi istiyorsunuz? İşte:

Japonların kadınları üç itaat kaidesine uyarlar: Kızlar ana babalarına, evli kadınlar kocalarına, dullar oğullarına itaat ederler.

Bizde ise tam tersine: Anababalar kızlarına, evli kocalar karılarına, dullar da heveslerine tabidirler!

FİLÂRMONİK

İstanbulda bir Filârmonik Derneği kurulduğu malûmdur. Bu havadisi işiten Bay Soyaroğlu derhal statünün "aidat„ faslını okudu. Lâzım gelen hazırlıkları yaptı. Akşam eve gelince karısına:

— Ben, dedi, filârmonik derneğine yazılıyorum...

— Ne yapacaksın orada?

— Cahil karı, filârmonik derneği diyorum sana, orada ne yapılır? Filârmonik çalacağım!

***

Bu dernek hakkında malûmatına müracaat ettiğimiz Muhittin Sadak demiştir ki:

— Statüyü ben de okudum. Amaçlar kısmını kâfi derecede sarih bulmadım. Malûmu âliniz musiki ruhun gıdasıdır. Gıda fiatlarının bu derece ahenksizlik içinde yüzdüğünü gören dernek bu ahengi mânevî mânada temin etmek amacile kurulmuştur.

Delil

Moskova toplanmasından sonra Byrnes'e sordular:

— Moskova'da gizli bir anlaşma yapılmamış olduğunun delili nedir?

Byrnes güldü;

— Açık bir anlaşma da yapılmamış olması!

Savaş

Veremle savaş için servet erbabının yardımı temenni ediliyordu. Bu yardımın ne yolda yapılması istendiği sorulunca, hastalardan biri söze karıştı:

— Sanatoryumlara birer karaborsacı gönderin, yeter!

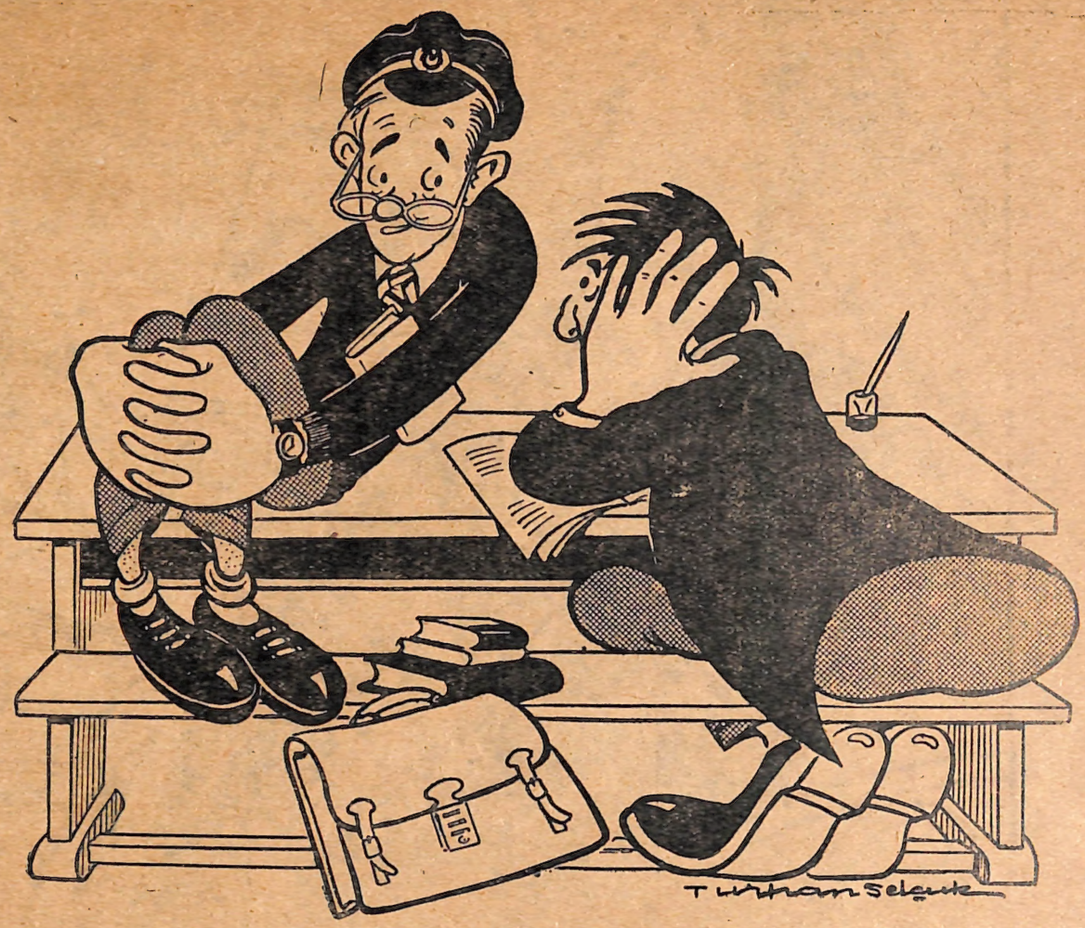

— Akl-i selim ne demek kuzum?.

— Sağ duyu...

— Eh, öyleyse aksi sol duyu olacak!

KİTAP

574 sayılı Yeni Adam fikir gazetesinin «Ufak Çizgiler» sahifesinde şöyle bir cümle okudum:

"İnsan durup dururken kitap okumaz. Ya vitrinde görerek, ya ilânını okuyarak, yahut öğütlenerek alır, okur„.

Reklâmın fena bir reklâmı işte! Ya belli bir programa uyarak okuyanlar kitap okumuş olmaz mı? Baltacıoğlu bu ufak çizgilerin bir kısmına büyük bir battal çizgisi çekse daha iyi edecek!

TEŞHİS

Hikmet Bayur, dinlenmek üzere Bursa'ya gitmişti. Çekirge'ye çıkmak için çift atlı bir arabaya bindi. Fakat atlar birdenbire kişnemiye, şahlanmıya ve arabayı çiftelemiye başladılar. Arabacı ne yaptıysa atları yürütemedi. Bunun üzerine Hikmet Bayur, ümitsiz bir tavırla indi ve arabacıya:

— Boşuna uğraşma, dedi, vaz geçtim, beni tanıdılar galiba!

PERDEDE!

Almanyanın ileri gelenlerine, yani harb mesullerine, saltanat devirlerini tasvir eden bir film gösterilirken, Ribbentrop heyecanlanmış ve bağırmış:

— Hitlerin büyük şahsiyetini hâlâ görmüyor musunuz?

Yanında bulunan bir Müttefik subayı:

— Ne dediniz?

Diye sorunca Ribbentrop'un aklı başına gelmiş:

— Görmüyor musunuz diyorum, demiş, Hitler perdede ne kadar büyük görünüyor!

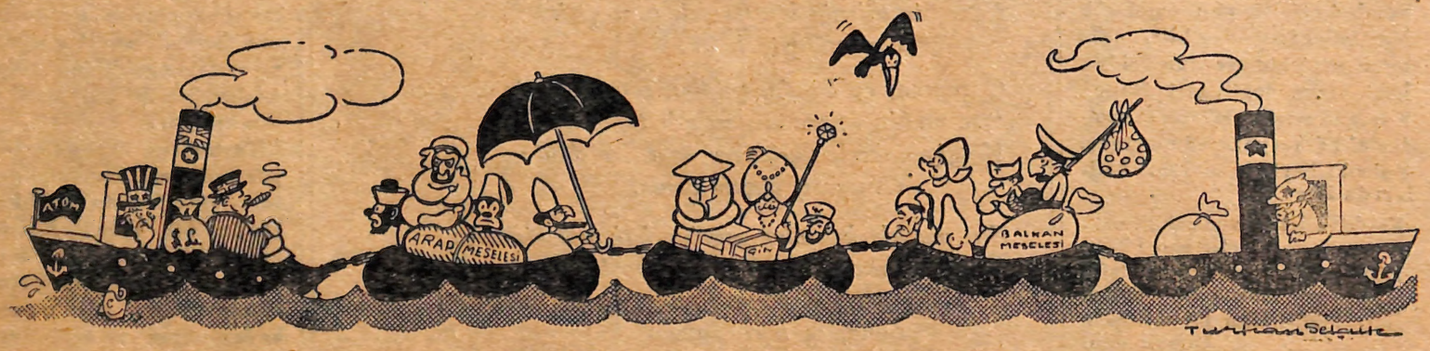

Sahil-i selâmete doğru!..

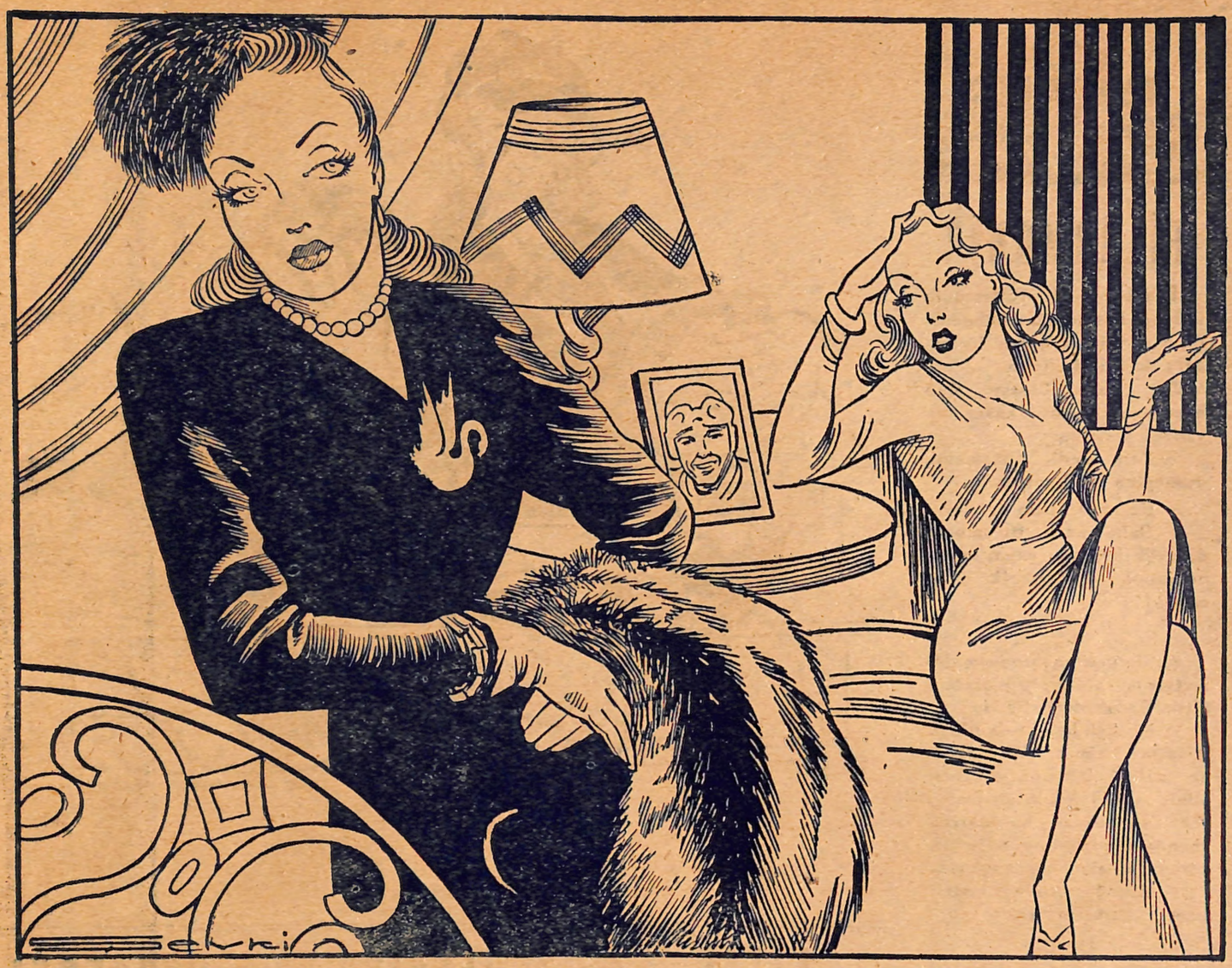

— Eğer evlenmeğe razı olmazsam kendisini apartımanın en üst katından atacağını söylüyor...
— Ne çıkar, paraşütçü değil mi ?..

BİLMECE

Akbaba size bir bilmece sunuyor. Hem de manzumdur:

Felekten bilgili erlerce öc almaktır
Bakıp idimliğe her işde kanca salmaktır
Güciyle bir çelikbaş döndürür her varlığı
Sözünden dönmiyen er titretir ortalığı!

Düşünün bakalım bulacak mısınız? Hayır, boşuna kafa patlatmayın. Çünkü bu, öyle her babayiğitin aklına gelecek Marifetlerden değildir. Biz bunu yeni bir eserden aldık. İsmi lâzım değil, biri Namık Kemalin meşhur Hürriyet kasidesini Türkçeye tercüme etmiş. Yukrıki beyitler ondan. Asılları da işte:

Felekten intikam almak demektir ehli idrâke
Edip tezyidi gayret, müstefid olmak nedamette
Eder tevdi-i âlem bir mekûn'in kuvve-i azmi
Cihan titrer sebat-ı pa-yi erbab-ı metanetten!

TIRPAN

Pabuç!

Bıçak altında, muhakkar, kesilir günlerce,
Bir rugan parçası, bir zenne pabuç olmak içün;
Sonra yatmakla geçer ömrü, o vitrinde bütün...
Ne lâtif işkence!

O rugan parçası birgün bir ehemmiyyet alır:
Koca bir semtin olur lokma-i pür-tezviri!
Koca bir ailenin bir senelik tam geliri
Ona vâbeste kalır!

O zaman, ey balolar yıldızı, senden geçinir
Bire on bin kazanan damgalı toptancı dahi.
Ve giyen kızla beraberce över bır dâhi:
«Ne zarif ökçe!» denir.

Sen parıldarken olur gayriye bakmak bir suç;
Sana baktıkça, kavak yelleri başlardan eser;
Sana, ey yerdeki servet; sana, ey parlak eser;
Sana, ey kârlı pabuç!

Tevfik Fikret
Kopye eden: Dehrî-i Zaman

ZİYARET

Verilen haberlere göre paskalye yortusu münasebetile 25000 Rus Kudüs şehrini ziyaret edecek. Dünya bir acaip oldu. İstilânın da adını ziyaret koymuşlar besbelli!

Nüfus

Kastamonu'nun nüfusu mütemadiyen azalıyor. Geçenlerde Kastamonunun her meslekten ileri gelenleri toplanmışlar ve buna bir çare aramışlar. Uzun münakaşalardan sonra meselenin devamlı surette incelenmesi lâzımgeldiğine hükmetmişler ve işi bir komisyona bırakmışlar.

Kastamonu ileri gelenlerinin gösterdikleri harikulâde zekâ inceliğine hayran kaldık: Düşünün bir kere! Komisyon mesaisini bitirmeden bir karar verilip iş yapılmağa imkân olmayacağına göre o zamana kadar nüfus ta azalamıyacak demektir. İşte nüfusu muhafazanın en kestirme çaresi!

— Ağabeyimin nişanlısını görme.. Saçlar, kendi saçı.. Kaşlar, kendi kaşı.. kirpikler, kendi kirpiği!
— Vah zavallı vah.. Nereden bulmuş bu evvel zaman kızını?..

Saatçi — Affedersiniz bayım, saat kaç?..

Mebusluk Peşinde

YAZAN: Ercümend Ekrem TALU

«Ulusal denetleme» partisi uzun ve çetin mücadelelerin sonunda iktidar mevkiine geçer geçmez bay Hâtif Taponsoy kendini bir hamlede bucak başkanlığından, genel yazganlık mevkiinde buldu.

Doğrusu bay Hâtif bu yere lâyıktı. Pardon! Lâyık değil elyaktı! Henüz iki, iki buçuk yıllık ömrü olan parti kurulurken, amacını, ülküsünü en önce benimseyen o olmuştu; gazeteler o buhranlı günlerde, yeni parti ile alay etmekten vazgeçmişlerse, ancak onun sayesinde idi. Karşısındakini sersem ederek saçmayı ciddî, safsatayı mantık diye kabul ettiren, kuvvetli bir cerbezesi vardı. Lisede öğrenebildiği beş, on kelime frenkçeyi içine karıştırarak konuştuğu Türkçe ile basit insanların üzerinde bir bilgin tesiri yapıyordu. Üstelik, boylu boslu, geniş omuzlu, kara yağız çehreli, güzel bir adamdı da!

Bay Hâtifin salt bir kusuru vardı, bir parti genel yazganı için önemli sayılacak bir kusur: Kesip atmasını, adam atlatmasını bilmiyor, bir ayak üstünde binbir yalan uydurmasını beceremiyordu!

Böyle bir eksiklik, bay Hâtif gibi, dostu, ahbabı, âşinası çok bir kimseyi sık sık güç durumlara düşüreceğinden, biçare vakit vakit şaşkına dönüyor, istemiyerek, birçoklarını gücendiriyordu. Zira, atlatılmaktan kıl kadar alınmıyan, incinmiyen Âdem oğullarını, doğruyu işitmek kadar kıran ve düşman eden bir şey yoktur dünyada!

Bay Hâtifin, hatırlarından çıkmak istemiyeceği kadar teklifsiz, başlıca iki dostu vardı. Genel yazgan ikisine de, gönül bağlariyle, aynı derecede bağlı idi. Mercan orta okulunda, sonra İstanbul lisesinde, daha sonra da bilmem hangi fakültede beraber okumuşlardı!

Meslek hayatına da yine üçü beraber atılmışlar, siyasî hayatta tekrar buluşmak hazzını tatmışlardı.

Birinin adı Şakir Bulanık, ötekininki de İrfan Bozuksüt olan bu iki dostutunu, birlikte geçmiş bir mazinin mâneviyat üzerinde tabiatiyle bıraktığı derin iz ve tesirden ötürü seven bay Hâtif, onların her ikisinin de pek sağlam ayakkabı olmadıklarını bilmekle yüreğinde bir üzüntü taşıyordu.

İkisini de, kendisine başvurdukları zaman, partiye kabul ettirmek za'fını göstermişti.

— Ne olur? diye düşünmüştü. Bir sürünün içinde ak koyun da bulunur, kara koyun da! Yeter ki akların sayısı ziyade olsun. Böyleleri arada kaybolurlar!

Lâkin partiye girdikten sonra gerek bay Bulanığın ve gerek bay Bozuksütün ayranları kabarmış, ihtirasları artmış, gönüllerinde birer arslan beslemeğe başlamışlardı.

Parti kuvvetlendikçe onların da burnu Kafdağına doğru yükseliyordu. Nihayet umumî seçimde «Ulusal denetleme» ciler Millet Meclisine dolunca, bay Bulanıkla, bay Bozuksüt emellerini açığa vurdular: İkisi de milletvekili olmak istiyorlardı.

Ve ikide birde, parti binasına gidiyor, genel yazganın sellemehüsselâm yanına giriyor ve ikisi bir ağızdan:

— Hâtif! Haltetme! Bu sefer ilk açılacak yerler bizimdir!

Diyorlardı. Bay Hâtif te, iktidar mevkiini henüz ele almış bir partinin o kıratta adamları milletvekilliğine seçtiremiyeceğini, seçtirirse umumî efkâr karşısında fena duruma düşeceğini bile bile:

— İnşallah! Maşallah! larla dostlarını avutma yolunu tutuyordu.

Tesadüfün tuhaflığına bakın ki, yaşlı başlı ve tecrübeli yurttaşlar arasından seçildikleri için olacak, partiye mensup milletvekillerinden her ay biri, ikisi, mutlaka ahrete göçerek yerlerini boşalıyorlardı. Her se-

ferinde de yine mutlaka, iki ahbap çavuşlar: bay Bulanıkla bay Bozuksüt parti binasına damlıyor, açılan milletvekilliğini ısrarla istiyorlardı. Fakat nafile! Genel yazgan kendilerine sarih vaitte bulunduğu halde, o boş sandalyeye «maslahat icabı» daha önemli bir şahsiyet geçip oturuyordu.

Gide gele ve ümitleri kırıla kırıla, iki ahbabın da süngüleri düşmüştü. Şimdi yer açıldıkça, yüksekten atmıyor, yalvarıp yakarıyorlardı. Ve bu, artık ihtirastan ziyade bir itiyat halini almıştı.

Günün birinde, Çapaneli milletvekili bay Harun Çaçaron hararetli bir tartışma esnasında, dudakları arasına kıstırmış olduğu kurşun kalemi parçasını heyecanla yutuvererek nefesinin tıkanmasiyle Hakkın rahmetine kavuştu.

Hâdiseyi en önce haber alan bay Bulanık, dosdoğru soluğu genel yazganın yanında aldı. Halecandan titreyen bir sesle:

— Hâtif!. Hâtifciğim!. ded; Ha.. Harun.. Harun Çaçaron sizlere ömür!..

— Evet.

— O.. onun yerine.. be.. beni.. kuzum Hâtif! Kurbanın olayım!

Bay genel yazgan, dostunu bu sefer atlatmak için güzel bir bahane buldu.

— Peki., peki, azizim amma.. dedi.

— Ammaası ne?

— Ben, İrfana da söz verdim. Şimdi birinizin arzusunu yapar, ötekininkini yapmazsam doğru olmaz. Bekliyelim de iki yer birden açılsın. O vakit düşünürüz.

Bay Bulanık boğulacak gibi oldu. Dudaklarına doğru hıçkırıklar yükseliyordu. Yere diz çöktü:

— Kuzum, Hâtif! dedi; merhamet etl., Beni oraya aday göster!.. Vallahi de, billâhi de iyi olur. Hem benim için, hem onun için, hem de senin için!

Hâtif afallamıştı. Hayretle sordu:

— Hangi bakımdan?

— Hangi bakımdan olacak kardeşim?.. Ben, sevincimden ölürüm.. O, kederinden geberir., Sen de, her ikimizden de kurtulursun canım!

Ercümend Ekrem Talu

Tavuk — Bak, senin kuyruğunu takmış...
Horoz — Ama, başına!

Yeni neşriyat

Şair Fazıl Hüsnü Dağlarca "Taş Devri„ adlı bir şiir kitabı neşretmiştir. Şayet biçimine getirir de bu kitabı satabilirse „Altın Devri" ni hazırlıyacaktır.

★

— Kuzum, bu «Allahsız Kadın» da nedir acaba?

— Ne olacak, imansız karının kibarcası!

Tevkif

— İki toptancı kasap tevkif edilmiş..

— Neden acaba?

— Toptan yüzmek istemişlerdir de ondan!

Tefsirsiz haber

Aşağıdaki satırları 21 Aralık tarihli «Vakıt» tan aynen iktibas ediyoruz. Gülmek mi lâzım ağlamak mı, siz tahmin edin:

«Amerikadan Penisilin getirildi. Muamelelerin uzamasından sabrı tükenen Amerikalılar muamele bitmeden siparişi gönderdiler»!

Yeşilırmak

— Yeşilırmak donuyormuş yahu...

— Kaynağı doğuda ve Kafkas dağlarının cenubundadır değil mi?

— Evet..

— Öyleyse Rus isteklerinin soğukluğundan donuyor olmalı

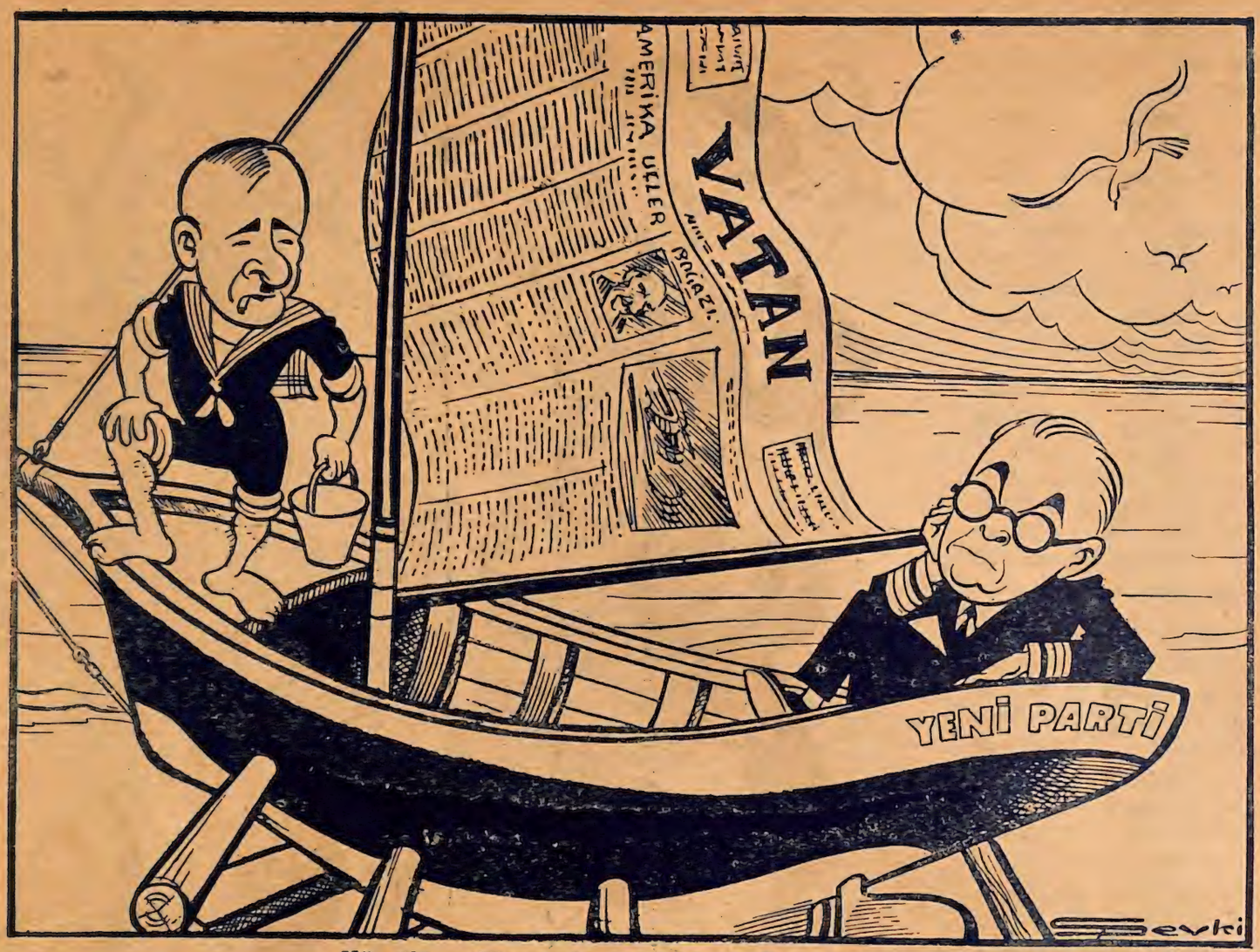

Köprülü — Niye açılmıyoruz kaptan?..
Bayar — Bilmem ki.. Hava sert, yelkene güvenemiyorum!

LÂTİFE

Anadolu gazetelerinden biri önümüzde duruyor. Bir makalenin başlığı gözümüze ilişiyor: "Ekonomik meseleler — Ekonomi, finans kroniği!„

Bir de gazetenin adına bakıyoruz: Türk Sözü - Adana. Pes!

✱

Bahis Türkçeden açılmışken bir doktorumuza da takılalım. Hayır, Saim Ali Dilemre değil! Gene bir yazı serlevhası:

Türk'ün yaşanmış en büyük iradeleri.

Mecmuanın adı: Türke Doğru! - Eskişehir. Yazan: Doktor İzzet Oykan. Muharririn dil doktoru olmadığı nasıl belli!

Şehir satanın müdafaası

Ankara'da Şevki Ural adında bir tapu memuru, şehrin yarısını şuna buna «bâ tapu» sattıktan sonra yakalanmış. İstanbul'da olsa hadi ne ise, kimsenin ruhu bile duymaz diyelim. Fakat bir çürük elma için insanı mahkeme mahkeme dolaştıran Ankara'da bu olsun? Hayret!

İÇERDEN DIŞARDAN

MİZAH

Bazı yurt gazeteleri, ciddî sütunlarının yanında her halde mizaha da yer verdiklerinden, çok hoş yazılar neşrediyorlar. Bugün, bir misal olarak, Zonguldak'ta çıkan "Ocak„ gazetesindeki "Fikirler Görüşlerle Başbaşa„ serlevhalı (adı bile tuhaf!) şenlikli yazıdan öbür yurttaşları da neşelendirmek için, aşağıdaki parçaları aynen alıyoruz:

"Hayvanların bile, doğumları bu kanunlar muvacehesinde nasıl değişir, nasıl yürür, bir an tahlil edecek olursak yavrusunu herhangi bir mahlûktan ne suretle kıskandığını o anda müşahede ederiz„ (!)

"Dönen, yürüyen bu küre içinde sâkin ve yaşayan her mevcut şeyin takibettiği istikametteki hedefi, bir insan olarak keşif ve tahmin etmede bazen âciz de kalırız.

«Felsefe mantığının ruhunu, kuvvetini elinde ve kafasında tuttuğunu zanneden âlimlerin daha neler bilmediklerini hesaba katmak iktiza eder„.

«Bir silsilei hayat diyebileceğimiz, birçok ilimlerin menşelerini, hem de kıymet ve ehemmiyet vermediğimiz insanlar bulmuşlardır„.

"Tabiatın fanusuna âşık insanların bu cazibe karşısında kendilerini unutmak lüzumunu hissederler„ .lah.. İlah..

Bu satırları okuduktan sonra parmağımız ağzımızda kaldı: Biz Zonguldak'ta yalnız kömür cevheri var sanıyorduk. Meğer ne cevherler varmış!

KOYUN

Kırşehir'de çıkan «Kırşehir» gazetesi, daimî encümen ilânında «besili koyun kilosu 90 kuruş» diye gösteriliyor.

Bunun üzerine meseleyi ilgililere sorduk. Aldığımız cevaptan İstanbul'da koyun her nekadar Kırşehir'dekinden fazla ise de, burada et pahalılığına sebep daha ziyade Belediyenin o koyunları idare eden koçlara diş geçirememesi olduğu anlaşıldı.

Bahtiyar mahlûk

İzmit'ten bildirildiğine göre Nazilli'de bir kız kendini, cinsinde yetkili görmediğinden hastaneye başvurmuş, ameliyatla erkek olmasına çalışmışlar. Fakat bu konuda da bazı eksikleri görüldüğü cihetle erkek olamamış. Kız da olamıyacağına göre ne cins olduğu anlaşılamıyan zavallı hastanede kalakalmış, fena halde üzülüyormuş.

Bahtiyar mahlûk! Bunda üzülecek ne var? Ne koca hırıltısı, ne karı zırıltısı!.. Otur, keyfine bak!..

YANKESİCİ!

Trenin kalkmasına vakit vardı. Bayan Nermin, kompartımanın ılık köşesine oturup, ayak ayak üsne attı. Altın tabakasından bir sigara yaktı. Buruşmasın diye eteğini dizkapaklarının biraz yukarısına çekmiş, dalgın bakışlarla, kusursuz dizkapaklarını seyrediyordu.

— Allah vere de, karşıma, münasebetsizin biri oturmasa...

Böyle düşünürken, vagonun kapısı açılıp kapanmıştı. İçeriye, kendisi kadar şık ve güzel bir kadın girdi. Vagon tamamiyle boş olduğu halde, karşısına oturdu.

Nermin, sigarasını yandaki tablada söndürmek için, öne doğru eğilmişti. İçinden doğru, bir şey çıt etti; ya jartiyesi kopmuştu, yahut buna benzer birşey olmuştu. Biçimsiz vaziyete düşmemek için, çaresine bakmalıydı. Hemen ayağa kalkıp, çantasını, oturduğu yere koydu. Sonra yeni gelen şık bayana döndü :

— Bir dakika şuraya kadar gideceğim. Yerimi muhafaza edersiniz değil mi? Rica ederim..

İşini bitirip vagona dönerken, içine bir kuruntu girmişti. Ne budala şeydi. Hiç tanımadığı o kadına, çantasını emanet etmişti. İçinde altın tabakasından başka, bir de bütün yüz liralık vardı. Ya alıp gidiverse? Ne yapabilirdi?..

Kompartımana girdiği zaman içi rahat etti. Çantası bıraktığı yerde duruyordu. Teşekkür edip otururken, bu sefer, beriki kalktı. Çantasını oturduğu yere bırakmıştı :

— Ben de bir dakika çıkacağım. Yerimi muhafaza ediverin lûtfen!

Nermin, köşesine yerleştikten sonra, çantasını açtı: Pudrasını tazeliyecekti.. İşte, çok şükür altın tabakası oradaydı.. Evet.. Evet ama yüz lirayı göremiyordu. Bütün bir yüz liralık, olduğu yerden kanadlanıp uçamazdı ya?.. Acaba?.. Acaba değil, muhakkak!.. Demin dışarı çıktığı vakit, şu kadın, pekâlâ aşırıvermiştil

Nermin, bir hamlede karşı kanapede duran çantayı alıp açtı. Yanılmamıştı. İşte orada, diğer kâğıt paraların arasında bütün bir yüzlük duruyordu. Kendi parasıydı bu! Alıp çantasına koydu. Ve köşesine büzüldü. Şu şık ve güzel kadın, yan kesiciydi demek! Ama çantasını açıp ta, çaldığı yüz lirayı yerinde bulamayınca, haylı şaşıracaktı her halde!.

Biraz sonra, yabancı kadın gelip yerine oturmuştu. Vagon yavaş yavaş doluyordu. Tren hareket etti.

***

Akşam üstü bayan Nermin evine dönmüştü. Saçlarını düzeltmek için, tuvalet masasının önüne oturduğu zaman, bir hayret çığlığı atmaktan kendini alamadı. Orada, tuvalet masasının üzerinde, çıkarken telâşla çantasına koymayı unuttuğu bütün bir yüz liralık, kendi yüz liralığı duruyordu!

Adnan Tahir

DÜNYA KARİKATÜRLERİ

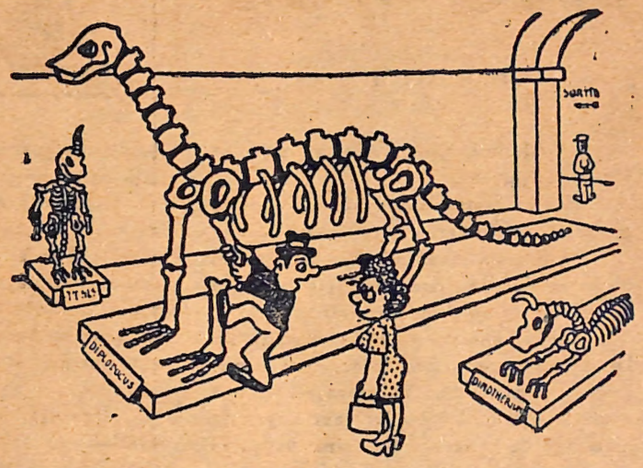

Müzede :
— Aman karıcığım, biraz kemiklerinden koparayım da suyuna bir çorba yap!

Franko! — Karar verdim : Cumhuriyet ilân edersem, Frankoyu cumhurbaşkanı yapacağım!

— Ne düşünüyorsun kocacığım?
— Falcının : "iki kere evleneceksin„ dediğini!

— Hiç rahatsız olmayınız bayan : Banyonun suyu iyi boşalıyor mu? onu muayeneye geldim!

Meğer Sevmek

Tefrika No. 11

Yazan : A. H. Reel

— Aferin.. Çok akıllı ve uslu bir kıza benziyorsun..

Maviş başını tekrar önüne eğdi ve gözlerini yere dikerek cevap verdi :

— Bilmem efendim.. Ben de kendimi böyle sanıyorum ama, etrafımdakilerden bazılarıhiç de öyle bulmuyorlar..

Saliha hanım gülmeğe başladı. Bu hareketi yaparken taze ve gergin yüzünde çizgiler peyda oldu. Yukarıya ve aşağıya doğru kıvrık dudakları iki yana doğru da mübalağa ile açılarak iki sıra beyaz ve düzgün dişleri meydana çıktı :

— Sen, dedi, onlara aldırma yavrum. Belki kıskançlıklarından yapıyorlardır. Elinde paket olduğuna göre herhalde bir işe gidiyorsundur.. Haydi, geç kalma !..

Saliha hanım Mavişin solgun yanağına hafif bir fiske vurup yürümek istedi. Fakat küçük kız, hazır fırsat düşmüşken Kadriye karşı olan minnettarlığını bir defa daha gösterebilmek için :

— Küçük bey, dedi, dün beni havuzdan çıkarırken elinizin yaralanmasına sebebolduğum için çok üzüldüm.. Tekrar affınızı dilerim..

Saliha hanım birden gözlerini Kadriye endişeli nazarlarla çevirdi ve sordu :

— Ne ?. Yaralandınız mı ?

Genç adam, yüzünde küçük bir tebessüm peyda olarak sol kolunu Salihaya doğru uzattı :

— Baksanıza dehşetli bir yara !.

Sonra Mavişe döndü :

— Yavrum hiç merak etme.. O küçük çiziğin belli belirsiz yerinden başka hiçbir eseri kalmadı. Yalnız yeter ki sen bundan sonra öyle yaramazlıklar yapmaya kalkışma !.

Genç adam biraz ilerilemiş olan Salihaya doğru yürüdü. Maviş de arkalarından diz kırma hareketi yaparak yoluna devam etti. Adımlarını deminkilerden daha ağır atıyordu. Çünkü minimini dimağı derin düşüncelerle yüklü idi :

— Ne olurdu Allahım, diye mırıldanıyordu, ya Saliha hanımın huylarından bir parçası Feride hanımda olsaydı, yahut da köşkte onun yerine Saliha hanım bulunsaydı ! Kadıncağızın insanla konuşurken gözlerinin içi gülüyor.. Her tarafından kibarlık ve naziklik akıyor.. Öteki ne derece aksi, hırçın ve lânetse bu okadar tatlı ve şirin !

IV

Aradan iki üç gün geçmişti. Her hafta düzenli olarak cumartesi günleri köşke gelen ve pazarı da orada geçirdikten sonra pazartesi sabahı kalkıp giden Faik bey o hafta hiç beklenmedik bir zamanda, perşembe günü akşam üstü kendini bahçe kapısının önüne kadar getirip bırakan taksiden inmiş, bahçedeki uzun yolu acele acele geçmiş ve doğru hanım efendinin dairesine çıkmıştı.

Dürdane hanım efendi, eğle uykusundan henüz kalkmıştı. Üzerinde kimonosu yatak odasında saçlarını düzeltiyordu. O anda her vakitkinden daha sıhhatli ve daha dinç görünüyordu. Zaten, altmışını çoktan aşan bu kadındaki maddî ve mânevî hayatiyet kudretine ötedenberi herkes şaşıyordu.

Herhangi bir elbisenin içinde vücudu yuvarlak ve inhinalı noktalarında hâlâ elâstikiliğini muhafaza ettiğini pek güzel gösterir, beyaz saçların yüzüne verdiği solukluğu yeşil gözlerindeki gençlik devrinden kalma parıltılar gölgede bırakırdı.

Faik Bey yatak odasının kapısına kadar önünde yürüyüp gelen ve kanada üç darbe indirdikten sonra dönüp giden Katina'nın uzaklaştığına tamamiyle kanaat getirince lâubali bir tavırla içeriye girdi ve Dürdane Hanımefendinin elini hürmetten ziyade muhabbet ve ihtirama hamledilebilecek bir duygu ile öptü :

— Müjde, dedi, Maviş'in işini hallettik..

Yaşlı kadının yeşil gözlerindeki parıltılar büsbütün artarak Faik Beyin elini iki avucunun içersine aldı ve sesi titreyerek cevap verdi :

— Aferin Faik.. Buna çok memnun oldum doğrusu.. Canım, sen sevimli olduğun kadar, becerikli bir adamsındır da..

Bir an sustu ve yutkundu, sonra sordu :

— Peki, Maviş'i nereye gönderiyoruz ?.

— Merzifon'a.. Merzifon'daki Amerikan Kız Kolejine...

— Mükemmel.. piçkurusu bir yesin, bin şükretsin.. Sayemizde hem okuyup adam olacak.. hem de İngilizce gibi dünyada en çok konuşulan bir dili öğrenecekl. O sürtük annesinin yanında kalsaydı kimbilir başına ne felâketler gelecektil.

— Efendim, üstüne başına lâzım olan şeylerden tutun da yatak çarşaflarına, yastık yüzlerine varıncıya kadar bütün eksiğini, gediğini tamamladım.. Bir senelik taksitini de bankaya yatırdım.. Şurada mektebin açılmasına on beş gün var.. Vakti gelince emin bir yolcu ile onu Merzifon'a göndermekten başka işimiz kalmadı..

— Oh.. Oh..

Dürdane Hanımefendi, Faik Beyin iliştiği geniş koltuğun yanına doğru yaklaşarak tuvalet masasının önündeki küçük tabureyi çekip oturdu. Sesini biraz alçaltarak :

— Faik, dedi, şu sırada zihnimi kemiren ikinci bir mesele daha var.. Hazır başbaşa kalmak fırsatını elde etmişken onu da anlatmak isterim.. İyi dinle !. Son günlerde Kadri Saliha ile fazla meşgul olmıya başladı ve âdeta Feride'den yüz çevirir gibi oldu..

— Ben de farkındayım, hanımcığım..

— Sahi mi.. Demek o halde görüşlerimde, duygularımda yanılmamışım, değil mi?

— Allah selâmet versin, bizim Feride biraz ukalâ, biraz mağrur ve nobrandır. Öteki ise fenlenmiş ve kurnaz.. Yoksa berikinden ne güzel, ne de yüksek.. Fakat fazla oynaklığı, civelekliği ve nabza göre şerbet verişiyle Kadri'nin fikrini çeldi muhakkak.. Feride ne de olsa benim hükmüm ve nüfuzum altında bir kızdır.. Eğer Fadri, pek ummam ya, Saliha'ya tutulur da evlenmiye kalkarsa bütün projelerimiz alt üst olacak.. Onun içimize girmesi her halde rahatımızı kaçıracak..

— Zannederim.. Zamane gençlerinin gidişlerine doğrusu pek aklım eriyor dersem yalan söylememiş olurum Dürdaneciğim.. Şu Kadri'nin Affan Beyin servetine veya ünvanına ihtiyacı mı var?.. Evin içinde gül gibi Feride dururken başka kızların peşinde koşmakta ne mâna var bilmem.. Zahir bu da bir kapris !.

— Olabilir, lâkin, aylardan beri Feride'nin kalbi ile oynayıp kızcağızı ümide düşürmeseydi bari !.

— Peki, acaba, sen işe müdahela etsen, Kadri'yi bir kenara çekip bazı nasihatler versen faydası olur mu dersin ?

Dürdane Hanımefendi, küçük bir tereddüt devresi geçirdikten sonra cevap verdi :

— Vallahi bilmem.. Belki de aksi tesir yapar..

— O halde?..

— O halde.. vaziyetin biraz daha inkişaf etmesini bekliyelim, istersen..

— Münasip.. Ha.. Aklıma gelmişken sorayım.. Mahdumunuz Lemi Bey, hâlâ Maviş'le ve onun işleriyle alâkadar mı ?. Sakın on Merzifon'a göndermek teşebbüsümüze mâni olmıya kalkışmasın !

— Ya.. Cidden bu da düşünülecek bir mesele.. Vakıa, o, son günlerde daha ziyade kendi hastalığı ile meşgul amma..

Her ikisinin de müphem ve karanlık düşüncelerle dolu bakışları birbirlerininkileriyle karşılaştı. Faik Bey hafiften mırıldandı :

— Fakat Maviş'in de hayatı ve istikbali bakımından faydalı olacağına inanacağı bu karara itiraz edemez sanırım..

Dürdane Hanımefendi hâlâ tereddüt içindeydi :

— Acaba Kadri ne der ?

Diye sordu. Faik Bey müstehzi bir tebessümle cevap verdi :

— Kadri şu anda yeni bir gönül eğlencesinin peşinde.. Köşke sığınmış küçük bir mahlûkun mukadderatiyle alâkadar olacak vakti mi var ?..

(Arkası var)

Bu yeni ve cazip güzellik reçetesini kullanırsanız,

Bu kelimeler size de hitap edilebilir.

Her genç kız, kulağına hafif sesle «sana perestiş ediyorum» kelimelerinin mırıldanması hülyasını besler. Bu iltifata pek yakında muhatap olabilirsiniz. Çabucak sevimliliğinizi yükseltir, gayri kabili mukavemet bir cazibeye malik olabilirsiniz. Bunun temini de gayet kolaydır. Çünkü yeni bir güzellik reçetesi meydana çıktı. Bu reçete sayesinde en sert ve en donuk bir cild kadife gibi yumuşayıp beyazlanacak ve cidden okşamak arzusunu uyandıracaktır. Siyah noktalarla ve gayri saf maddelerle dolu sarımuş ve donuk bir ten yalnız bir kaç gün zarfında taze ve saf bir hal alacak ve cazip bir sevimlilik arzedecektir. Bir mütehassısın aşağıdaki tavsiyesini okuyunuz: «Hazmettirilmiş taze krema ve zeytin yağının cild üzerinde güzelleştirici bir tesiri vardır. Bunlar şimdi diğer kuvvetlendirici ve besleyici ve sıkıştırıcı cevherlerle karıştırılarak cild gıdası olan (Beyaz yağsız Tokalon kreminin terkibine ilâve olunmuştur. Üç gün zarfında yağsız Tokalon kremi, hiç ümid etmediğiniz bir derecede cildinizi güzelleştirecektir. Bu cild gıdası yağsız Tokalon kreminin memnuniyetbahş neticesi garantilidir. Aksi halde paranız iade olunur.

Sahibi ve neşriyat müdürü: Yusuf Ziya ORTAÇ
Basıldığı Yer İbrahim Horoz Basımevi

YAPI VE KREDİ BANKASI

1946

yılında

AİLE CÜZDANI

sahipleri için
beşerbin
liralık daha
3 yeni ikramiye
ilâve etmiştir.

★ Bu yeni ikramiyelere yeniden cüzdan alanlar da iştirak ederler.
★ Eski cüzdan sahipleri eski ve yeni mevduatlariyle bu kuralara iştirak edeceklerdir.
★ Her yüz lira için bir kura numarası verilir.

1946 İkramiye Plânı

★ Bir Ev - Çifte Havuzlarda (25.000-30.000 lira değerinde)
★ İki arsa - Göztepede (8.008 lira değerind)
★ İki taksitli Ev Cüzdanı (Beş yüz lira değerinde)
★ 3 Aded 1000 Lira
★ 6 » 500 »
★ 15 » 200 »
★ 30 » 100 »
★ 60 » 50 »

Yukardaki İkramiyeler 4 defada çekilecektir

DOKTOR
FAHRİ CELÂL
Sinir, kekemelik ve söyleme kusurları tedavisi
Cağaloğlu, No. 21
Telefon: 20785

İplik kaçmasına mâni olan ATOMİN'i çorap mağazalarından tedarik edebilirsiniz. Çorablar için orijinal ambalâj 100 er gramlık şişelerde.
Tel: 21421 - Birinci Vakıf Han No. 40
BAHÇEKAPI — İSTANBUL

Ümit Kapısı

Yeni yılın, yazlık ve kışlık bütün masrafları - na karşı Millî Piyango, bütün vatandaşlara açılmış bir ümit kapısıdır.

AKBABA

PERŞEMBE GÜRLERİ
ÇIKAR, SİYASÎ
MİZAH MECMUASI

İDAREHANE
İstanbul, Ankara caddesi, No. 47
Telefon: 22129

ABONE
Türkiyenin her tarafı için: Seneliği 1000, altı aylığı 500, üç aylığı 250 kuruş.
Yabancı memleketlere: Seneliği 2000, altı aylığı 1000, üç aylığı 500 kuruş.

10 Ocak, 1946 Perşembe
Sayı: 94
20 Kuruş

İYİMSER LE KÖTÜMSER

İyimserle Kötümser: Alaturka sazda!